

Financieel 'gezonde' melkveesector in de EU kent alleen maar voordelen voor:

- Boer, dier, maatschappij & milieu.

Voorbeeld 'Melkveesector' uitgewerkt

Huidig Probleem melkveesector in de EU

60 Jaar Europees landbouwbeleid heeft niet gebracht wat steeds met 'mooie' woorden aan de melksector beloofd is:

- de bedrijfsinkomens zijn te laag;
- alleen met subsidies nog enigszins levensvatbaar;
- de regeldruk is enorm om het milieu te ontlasten;
- de Economische marktpositie is structureel zwak;
- het GLB-budget wordt structureel lager.

Oplossing: een faire basismelkprijs in EU

Door het hanteren van een faire basismelkprijs:

- kan een goed bedrijfsinkomen worden gegenereerd;
- waarmee investeringen voor een gezonde bedrijfsvoering en eco-leefomgeving worden bekostigd;
- worden langdurige (green) deals met melkboeren afgesloten, met een duidelijke regelgeving;
- de boer weer boer – ondernemer – kan zijn;
- de melkfabrieken → supermarktketen → consumenten voor de faire prijs betalen, inclusief voor een goed milieu, op basis van de 'true costs';
- geen vele €-miljarden aan de strijkstok blijven hangen, ten koste van de melkveesector.

Melkveebedrijven verdienen een goed en zeker bedrijfsinkomen,

omdat:

1^e zij primair melk produceren, een belangrijke en complexe grondstof voor tal van voedingsmiddelen en secundair ook van rundvlees.

2^e zij een substantieel deel van het land-oppervlak in de EU gebruiken en 'moeten' beheren.

3^e de burger in toenemende mate inspanningen van de boeren verwacht, betreffende ecologische beheer. Cruciaal voor de 'totale' leefomgeving van mens en dier.

Grote druk in o.a. Nederland, Denemarken, België.

Samengevat:

- *Goed inkomen: loon naar werken*
- *De basis is: True Price Plus ('totale' kostprijsplus)*
- *Voor een 'groene' en gezonde leefomgeving*
- *Wederzijdse waardering: boer en maatschappij.*

Agrifirm: Akkerranden vergroten biodiversiteit; passen in vergroeningseisen van het GLB.

Melkbladelite.nl: melkstal moet goed functioneren en de koe en melker 'werkcomfort' bieden.

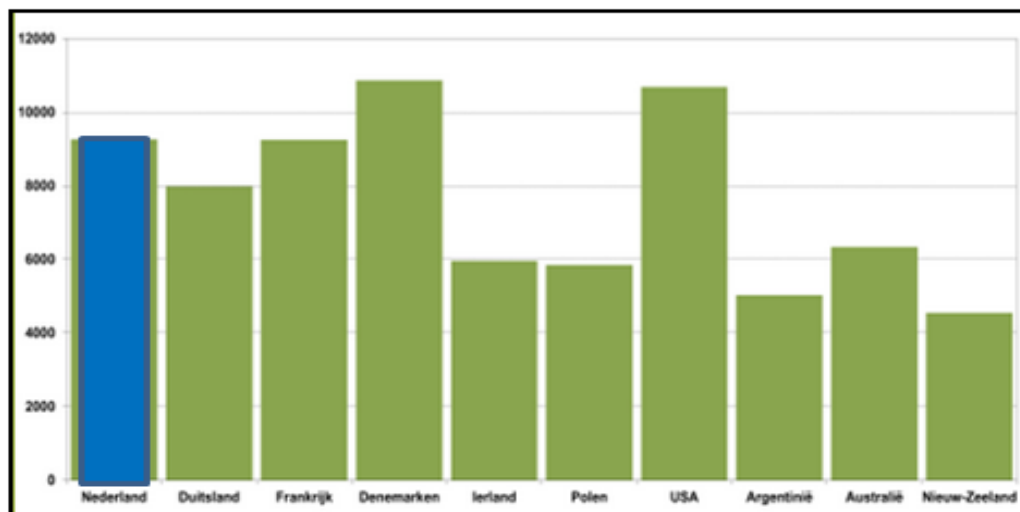
Nederland is groots (voorbeeld)

De Nederlandse landbouw speelt een belangrijke rol in de EU. Klein in oppervlakte, groot in productie. Tabel 1 geeft de plaats aan van Nederland in de EU (gemiddelde cijfers).

Factor	Plaats in EU27
Oppervlakte landbouw	19e
Aantal bedrijven	16e
Waarde (€) agroproductie	4 ^e
Bedrijfsinkomen	1 ^e
Exporteur	1 ^e

Tabel 1. Basiscijfers landbouw EU factsheets

De bedrijfstak van zuivel is omvangrijk in de EU.

Figuur 1. Melkproductie per koe - Bron: IFCN 2019

Nederland heeft een toppositie in de wereld voor wat betreft melkproductie per koe, ruim 9.000 kg melk per koe per jaar. Denemarken zit daar met een ander krachtvoerbeleid nog duidelijk boven.

Europese Unie belangrijkste afzetmarkt van zuivel-Nederland

De Europese Unie is de belangrijkste afzetmarkt voor Nederlands zuivel. De handel binnen de EU was goed voor ruim € 5,6 miljard: bijna driekwart van de totale exportwaarde. Met een gezamenlijk aandeel van ruim 70% zijn België, Duitsland en Frankrijk de belangrijkste afzetlanden. De totale export 'zuivel' is ongeveer € 7,75 miljard, waarvan kaas bijna 50% aandeel genereert. De belangrijkste 5 landen buiten de EU zijn al enkele jaren landen uit Azië en Midden-Oosten: China, VAE, Saudi-Arabië, Zuid-Korea, Japan.

De importwaarde van zuivel in Nederland is rond de € 4 miljard, waarvan circa 60% uit Duitsland en België. (ZuivelNL). Van buiten de EU worden weinig zuivelproducten geïmporteerd.

Helaas leidt het zeer intensieve gebruik van agrarisch land, in kleine, dichtbevolkte landen en het intensieve gebruik van 'krachtvoer' tevens tot een (te) zware ecologische belasting. Zoals in Nederland.

Een dilemma: economie versus ecologie

Gezond voedsel is in toenemende mate belangrijk voor mensen en krijgt terecht veel aandacht. Iedereen weet wat melk is, toch staat het imago van melk onderdruk. De ecologische footprint zou negatief zijn; de melkkoe is inefficiënt, verbruikt veel water en voedsel en daar is

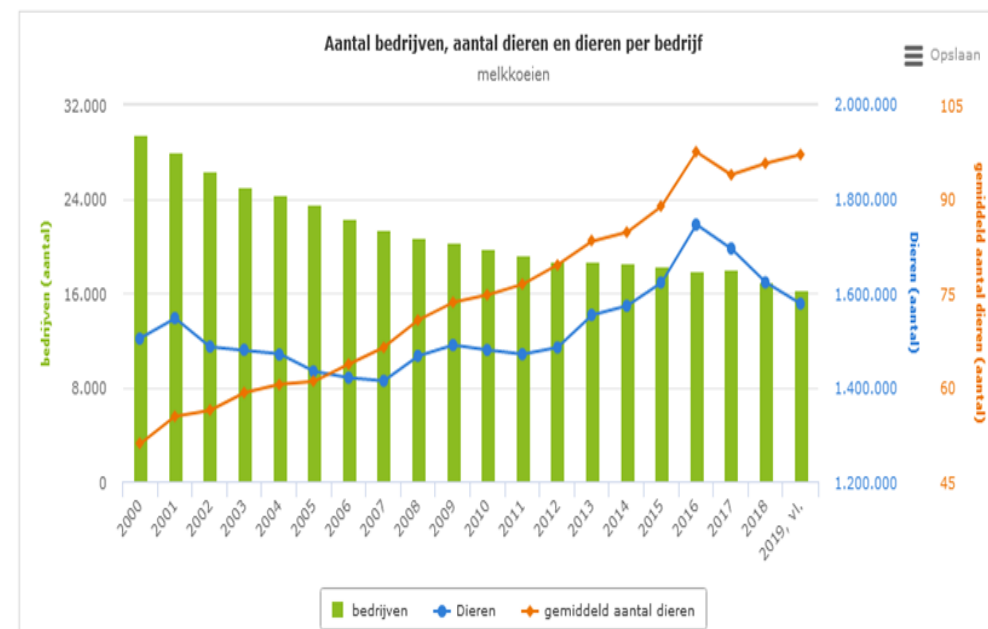
weer veel land voor nodig. Ook de uitstoot van kooldioxide (CO₂), methaan en vooral van ammoniak (NH₃) wordt onaanvaardbaar hoog geacht en schaadt nieuwe bouwprojecten en natuurgebieden.

De consumptie van melk neemt per capita af, vooral bij hoogopgeleide vrouwen (NL: RIVM). Deze trend is zichtbaar in alle westerse landen. Zo was de consumptie in Nederland in 2012 nog 1.133 miljoen liter melk en melkdranken, in 2018 daalde de consumptie naar 975 miljoen liter (onderzoeksbureau IRI).

De **marktprijs** is sinds enkele jaren vrij en wordt door vraag en aanbod in de EU bepaald en voor melkpoeder in de wereld. Deze fluctueert en daalt regelmatig rond de kostprijs, waardoor het inkomen van de boer onvoldoende is en zelfs daalt. Elke eurocent/kg meer of minder betekent ruim € 90 per melkkoe per jaar (uitgaande van ruim 9.000 kg melk/koe/jaar en neemt jaarlijks nog licht toe). Het gemiddelde aantal melkkoeien per NL-melkveebedrijf is, tussen 2000 en 2020 sterk toegenomen van 57 tot circa 103 stuks. Het aantal melkveebedrijven neemt gestaag af. Zie figuur 2.

De schaarse 'groene' ruimte in Nederland staat sterk onder druk. Wordt belaagd door allerlei urgente bouwprojecten, waardoor de steeds schaarsere grond, in vergelijking met andere EU-landen, zeer kapitaal intensief is. Ook neemt de concurrentiekracht van Nederland door hogere kosten gaandeweg af.

NB. Deze ontwikkelingen zien we ook in andere sectoren van intensieve veehouderij.

Figuur 2. Bron: www.agrimatie.nl

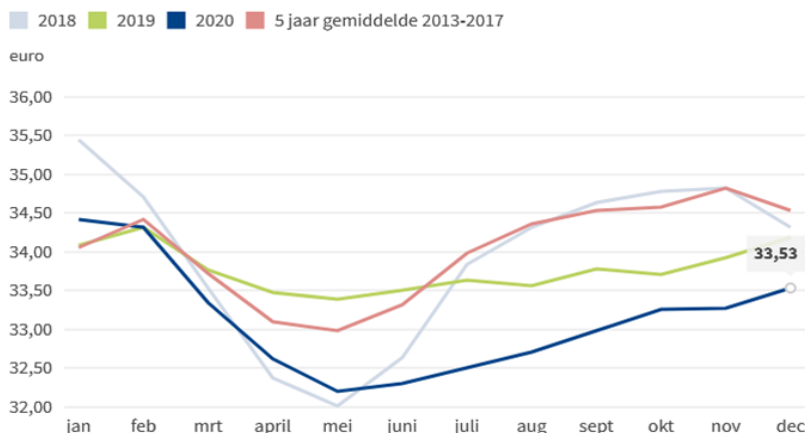
Kortom, de kosten worden hoger en de opbrengsten kunnen alleen op peil blijven door schaalvergroting, bijvoorbeeld door meer melkkoeien/grasland per bedrijf en door nog meer krachtvoer per melkkoe. Maar uitbreiding in volume is niet zomaar mogelijk. Verschillende belangen – economische versus ecologische – strijden om voorrang en de milieu-regeldruk is al enorm en neemt nog toe.

In een economische melkveemarkt van '**Volledige Mededinging**' en tevens veel (EU-)regelgeving (o.a. milieu en beperking van aanbod melkvolume) is van vrije marktwerking al lang geen sprake meer. Het zou onlogisch zijn als de EU dan wel marktwerking op boerenniveau zou

afdwingen in de EU. Bevoordeling van de melkveesector in een bepaald land zijn natuurlijk al snel concurrentievervalsend. Gedacht kan dan worden aan indirecte melktoeslagen door nationale supermarkten of zogenoemde duurzaamheidsinitiatieven in een bepaald land (alsof 'duurzaamheid' per land kan verschillen).

Voor andere schakels in de zuivelbedrijfskolom, zoals zuivelfabrieken en supermarktketens zijn 'mededingingregels' wel van toepassing!

Welke grote problemen zijn er?

Figuur 3 fluctuerende basismelkprijs (LTO Nederland en ZuivelNL)

Melkprijs en inkomensontwikkeling

De marktmelkprijs fluctueert heftig (figuur 3), sinds de EU de melkprijs door vraag en aanbod tot stand laat komen. Het gevolg hiervan dat het aantal koeien tijdelijk 'explosief' toenam en de melkprijs sterk daalde. Door overschrijding van fosfaatlimieten moest het aantal koeien

reduceren.

De melkfabrieken en/of supermarktketens betalen toeslagen – bovenop de marktmelkprijs – oplopend tot € 5 per 100 kg melk voor maatregelen ter bevordering van diversiteit, dierenwelzijn en milieu. Er staan dus extra kosten tegenover, alhoewel de toegevoegde waarde groter lijkt.

De melkopbrengst (melkproductie x prijs) varieert enorm per melkkoe per bedrijf: in 2018 was dat € 3.911 versus € 2.838.

Coöperatie FrieslandCampina betaalt de leden-melkveehouders over 2020 een basismelkprijs uit van €35,72 per 100 kilo melk. Dit is 10,7% minder dan de prijs over het jaar 2019. Door een fors lagere winst – vooral ten gevolge van Covid-19 in verre landen, zoals Nigeria – ontvangen de leden (melkboeren) van FrieslandCampina geen contante nabetaling, dit is gemiddeld €10.000 - €20.000 /lid (ongeveer € 0,01 – 0,015 per kg melk). Bovendien worden geen ledenobligaties uitgegeven.

Consumentenprijs in euro, 2021

True Costs

Met de huidige melkprijs worden bij lange na niet de werkelijke kosten ('True Costs') vergoed. De externe kosten, zoals teloorgang van de diversiteit, milieubelasting door schadelijke stoffen worden niet verrekend, maar afgewenteld op de maatschappij. Het PBL heeft schattingen gemaakt van de maatschappelijke kosten van voedselproductie; ter hoogte van de huidige marktmelkprijs. Dit vraagt aandacht van de gehele zuivel keten, inclusief overheden en

consumenten. Zonder subsidies zijn veehouderijbedrijven niet levensvatbaar. Zelfs met subsidies is anno 2021 een fors deel van de melkveebedrijven niet financieel gezond, 'zij boeren achteruit'. En dat na 60 jaar EU-landbouwbeleid.

Zwakke positie in de zuivelketen

De melkveehouderijen (primaire sector: grondstofleverancier) hebben geen marktmacht in de zuivelketen. Zie ook tabel 2.

	Macht afnemer	Macht leverancier	Kans op nieuwe toetreders	Bestaande concurrenten	Substituten
Melkveebedrijf	T (groot)	T (veevoeder)	K (gering)	T (groot)	T/O
Zuiverfabrikant	T/O (fors)	O (gering)	O (gering)	T/O (bekend)	T/O (bekend)
Supermarktketen	O (gering)	O (gering)	O (gering)	T/O (bekend)	O

T = threat **O** = Opportunity

Tabel 2. Structureel Marktaantrekkelijkheid volgens M. Porter.

Conclusie tabel 2:

Melkveebedrijf: bedrijfstak is structureel onaantrekkelijk ('uniforme' grondstof en kleine marktpositie. Markt van volledige mededinging.

Zuiverfabrikant: door merkdifferentiatie en positionering is de bedrijfstak structureel aantrekkelijk. Markt van heterogene oligopolie.

Supermarktketen: door differentiatie en positionering bedrijfstak structureel zeer aantrekkelijk. Markt van [heterogene oligopolie](#).

De macht ligt bij de 'heterogene' oligopolisten (merkproducten): zuivelfabrikanten en vooral de dominante supermarktketens die veel omzet en brutowinst genereren aan het meterslange zuivelschap in de winkel.

Dit blijkt ook uit de melkprijzen in de winkels, die kan voor yoghurt variëren van € 0,75 - € 1,65 per liter. Door het merkenbeleid is de logica in de vaststelling van de prijs zoek. Als een boer een paar eurocenten meer melktoeslag krijgt dan profiteert de melkfabriek daar wel drie keer meer van en de supermarktketen wel vijf keer meer (tabel 3).

Product	Winkelprijs	Marge melk-fabrikant	Marge supermarkt
Magere yoghurt	€ 0,75	€ 0,09	€ 0,15
Bio volle yoghurt	€ 1,65	€ 0,25	€ 0,71

Tabel 3. Prijsaspecten in de zuivelketen

NB. Een vergelijking kan met 'fairtrade' cacao worden getrokken. De cacaoboeren krijgen een paar centen per kilogram cacao meer, terwijl de fairtrade chocolade reep voor een halve euro meer in het winkelschap ligt.

Anderzijds zit de veehouder ook in de 'tang' van de machtige veevoederfabrikanten. Zij komen met 'mooie' voederschema's om de melkproductie van de melkkoe maximaal op te voeren. Bekend is dat de meeropbrengst aan melk uiteindelijk steeds lager wordt, terwijl de kosten van krachtvoer blijven stijgen.

Kortom, de melkveehouderij is de zwakke schakel in de keten. Deze (primaire) sector levert weinig onderscheidende grondstoffen op voor de zuivelindustrie en retail foodsector. Door inspanningen kan de sector enkele eurocenten per kg melk extra ontvangen, hetgeen al grote impact heeft op het bedrijfsinkomen en bestaansgrond. Toch ligt het bedrijfsinkomen van ongeveer 40% van de melkveehouderijbedrijven onder de 'lage inkomensgrens'. "Het kabinet is zich ervan bewust dat de positie van de melkveehouder in de keten sterk onder druk staat" (Agro-Ministerie van L&V 2018), het bestaansrecht staat op de tocht.

Het landbouwbeleid wordt al 60 jaar op Europees niveau bepaald.

Wat houdt de EU in en wat kan zij doen?

Europees Landbouwbeleid

De melkveehouderij is een EU-speerpunt, daar wordt het beleid vastgesteld. Met het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) 2021-2027 van de EU moet de onderhandelingspositie van boeren verbeteren en aan nationale regeringen gerichte financiële steun verstrekken voor maatschappelijke eisen die niet door de markt worden vergoed.

Deze 'mooie' woorden lezen en horen we al decennia lang, maar de bedrijfseconomische situatie is voor een groot deel van de boeren nog heel precair.

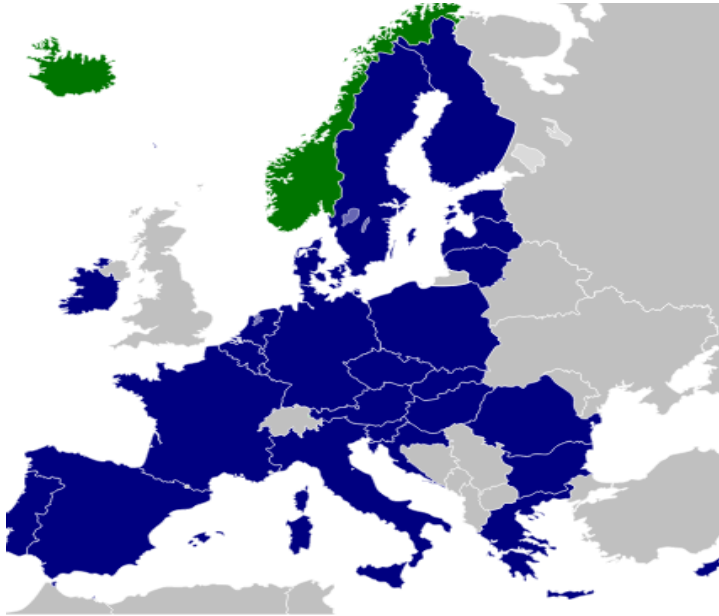
Naast het verzekeren van een redelijke levensstandaard voor melkveehouders heeft de GLB nog andere doelen, zoals:

- Voedselzekerheid garanderen
- Zorg voor leefomgeving, klimaat en diversiteit: voor 'volledig' duurzame sector
- Faciliteren van kennis, -deling en innovatie
- Sociaaleconomisch versterken van het platteland
- Waarborging van een gelijk speelveld (conditionaliteit)
- Handhaving van de WTO-regels voor concurrentievervalsing tussen landen, bijv. EU versus Canada.

De nieuwe begroting is tot 2027 vastgesteld. Ongeveer eenderde van het EU-budget wordt besteed aan landbouw (GLB), de hoogte neemt structureel af, omdat het draagvlak in Europa na 60 jaar afbrokkelt. De 27 landen van de EU brengen tezamen het geld van Brussel bijeen en vervolgens verdeelt Brussel weer de honderden verschillende subsidies aan individuele melkveebedrijven, provincies en ngo's. Elk EU-lid moet

een strategisch plan maken en aangeven hoe de doelen in de GLB-beleid kunnen worden bereikt en gemonitord. Het GLB-budget voor 2021-2027 is ruim € 350 miljard, wat lager dan in de vorige 7 jaarsperioden. Ongeveer € 250 miljard van het budget gaat als directe inkomenssteun naar de agrarische bedrijven (1^e pijler) voor directe Inkomensondersteuning en het markt- en prijsbeleid. Hiervan moet zo'n 30%, worden besteed aan duurzame en milieuvriendelijke maatregelen. Het GLB wil boeren belonen die naast het produceren van voedsel ook aandacht hebben voor de natuur en daarin willen investeren.

Het andere deel (circa € 100 miljard) is bestemd voor regionale plattelandontwikkeling (2^e pijler). De EU wil op het platteland het hoofd bieden aan een breed scala aan uitdagingen op het gebied van economie, milieu en maatschappij.

De EER bestaat uit de ■ Europese Unie ■ Europese Vrijhandelsassociatie (behalve Zwitserland)

Voor 'actieve' landbouwers zijn er inkomenstoelagen vooral in de vorm van areaalgebonden uitkeringen. Bedrijven met veel land ontvangen dus een hoge vergoeding; daarbij komt 80% van de toelagen bij maar 20% van de bedrijven gaan. Terwijl de 80% (kleinere) bedrijven, zeer nuttig voor maatschappij en platteland, slechts 20% krijgen.

De regeldruk neemt nog steeds toe, o.a. door de invulling van de beheers- en controlesystemen. In de monitoringscommissies zit een breed spectrum van organisaties uit de landbouwsectoren, belangenorganisaties, branche-organisaties, milieuorganisaties en uit

het maatschappelijk middenveld. Toenemende bureaucratie en weglekeffecten (milieu en duurzaamheid) liggen voor de hand.

In de EU en in de 27 landen houden vele mensen zich met de plannen, uitvoering en controle bezig. Er blijven miljarden aan de kleefstok hangen, in de EU en in de individuele landen, voor adviesorganisaties en ook voor steekproefgewijze controle op de uitvoering van al die tientallen regels. Minstens 10-15% van het landbouwbudget is hier al gauw mee gemoeid, dat is € 35-50 miljard. Men houdt er rekening mee dat er ook nog eens enkele procenten van het budget 'weglekt' door fraude en corruptie.

Elk land voert een 'ordinair' gevecht om zoveel mogelijk EU-gelden binnen te schrapen. Het heen en weer pompen van miljarden maakt het mogelijk dat melkveebedrijven nog enig bestaansrecht hebben. Van 'true costs' vergoeding is echter volstrekt geen sprake, schattingen zeggen voor slechts de helft. Zie ook de veel hogere melkrichtprijs in Zwitserland en hun "Grenzschutz".

Het GLB is verouderd, ontwikkeld ná de Tweede Wereldoorlog, in een onzekere tijd, toen er sprake was van:

- voedselschaarste
- beperkte beschikbaarheid van 'goedkoop' voedsel, waaronder melk
- lage(re) levensstandaard
- een kleine rol van supermarktketens en
- geen eco-beleid.

Deze tijden zijn veranderd: er is volop melk en de fabrikanten/winkelketens bieden een zeer breed scala van melkproducten aan, eveneens tegen een grote variatie in 'diffuse' consumentenprijzen, van laag naar hoog.

Schaalvergroting en intensivering van melkveebedrijven brengt 'piekbelasting' van het milieu met zich mee. Landbouw is in de perceptie van de doorsnee burger tot een 'randverschijnsel' geworden. Terwijl landbouw uit het economisch en ecologisch (landbeheer) oogpunt zeer groot is.

Deze tijd vraagt derhalve om een uitdagende balans tussen enerzijds bestaansrecht van de agrarische sector en anderzijds om een drastisch reduceren van schadelijke stoffen (milieubelasting). Het nieuwe GLB 2021-2027 gaat toekomstbestendige boeren sterker belonen. Met subsidies gericht op agrariërs die zich inspannen om de omslag te maken naar een nieuw soort landbouw. Voor een boer is het vernederend om steeds de hand te moeten ophouden; het stuit een ondernemer eigenlijk tegen de borst en leidt tot een zekere verslaving en -verschijnselen. Vaak is een subsidie onvoldoende om van te leven en niet genoeg om te 'sterven'.

Hoe dan ook, het vinden van een goede balans voor verantwoord 'boeren' vraagt enorme inspanningen en een open 'mind'.

Aan veranderingen valt echter niet te ontkomen! Doormodderen is voor boer en maatschappij uitzichtloos. In Zwitserland heeft men oog voor het bestaansrecht van de boer en het milieu; dit land ligt decennia voor op de EU, met een veel hogere melkrichtprijs.

Door de eco-regelgeving en beperkingen in schaalvergroting is van een vrije marktwerking sowieso geen sprake.

Kortom..

Het GLB is geconcentreerd in Brussel. Een deel van de kostprijs van melk wordt met de marktprijs vergoed, het andere deel wordt op de maatschappij/de belastingbetaler afgewenteld. Eenderde van het EU-budget gaat naar de landbouw, waarvan ruim €250 miljard als inkomenondersteuning direct naar de agrarische bedrijven en ruim €100 miljard voor 'plattelandontwikkeling'. Het al oude wapen van "boeren verleiden met subsidies" wordt van stal gehaald. Een woud aan subsidieregels is van toepassing. Tientallen miljarden blijven aan de strijdstok hangen voor beheer, organisatie, implementatie en controle in de 27 EU-landen.

Oplossing:

Goede bedrijfsinkomens door faire basismelkprijs

De noodzaak om consumenten van melk voor een lage prijs te voorzien, is achterhaald. Fabrikanten en winkelketens hebben dit principe met hun merkenbeleid, hun brede en diepe zuivelassortiment – goedkoop tot duur – allang achterhaalt. Bovendien is de levensstandaard in de EU veel hoger dan 60 jaar geleden.

De melkveehouders moet een dusdanige prijs voor zijn/haar melk krijgen dat een alleszins goed inkomen wordt gegarandeerd.

Dit wordt mogelijk als een faire basismelkprijs voor de melk in de 27 EU-landen wordt vastgesteld. Voor speciale toegevoegde waarden kan

de melkfabrikant uiteraard een premie vaststellen, wat nu ook al het geval is!

Met deze faire basismelkprijs worden directe betalingen en marktgerelateerde uitgaven - uit het EU-landbouwbudget (1^e pijler: meer dan €250 miljard) - aan melkveebedrijven afgeschaft.

De basisprijs is dusdanig hoog dat melkveehouders ook bijdragen aan het realiseren van een reeks milieudoelstellingen, zoals het inzaaien van akkerranden, bomen- en struiken planten rondom terreinen van bedrijfsgebouwen, verbouwen van groenbemesters, stimulering van biodiversiteit, ammoniakreductie en dergelijke.

Het doel is dat de milieubelasting fors daalt, o.a. door innovaties in technieken en voer. Het 'kwantitatieve' dogma van reductie van vee zou nodig kunnen zijn, maar is niet het uitgangspunt.

Kortom:

- een goed bedrijfsinkomen voor boeren, inclusief ecologisch beheer;
- milieubelasting wordt fors gereduceerd.
- melkfabrikanten → consumenten betalen de 'echte prijs, inclusief de 'true costs';
- structureel EU-beleid met een langdurig (duurzaam) perspectief

Er wordt een deal met berijfseconomische perspectief, inclusief een 'green deal' met de melkveehouderijsector afgesloten, voor 7-14 jaren (1-2 EU cycli). De regelgeving wordt drastisch minder en het EU-budget minstens 25% lager.

Hoe zou de faire basismelkprijs in de EU eruit kunnen zien?

In bijlage I. is een rekenvoorbeeld gegeven.

Tot een omvang van 100 koeien of tot 900.000 kg melk per jaar wordt de hoogste basismelkprijs per kg melk ontvangen, daarboven gaat de basismelkprijs in stapjes naar beneden. Het spreekt voor zich dat grote melkveehouderijen een lagere minimumprijs genereren; zij hebben reeds schaalvoordelen en dus een lagere kostprijs. Maar elk melkbedrijf – klein en groot – heeft voordeel van de vastgestelde basismelkprijs. De faire basismelkprijs en regelgeving m.b.t. milieu ligt voor 1-2 (7 jarige) EU-cycli vast.

Door importheffingen worden prijsvoordelen van importproducten buiten de EU geneutraliseerd. De huidige export- en importwaarden van zuivel zijn relatief gering. Door aldaar lokaal melk in te kopen is er nauwelijks voor- of nadeel.

Mogelijke weerstand

Het nieuwe systeem zal weerstand oproepen van mensen, koepelorganisaties en organisaties die van het 60 jaar oude systeem afhankelijk zijn geworden en daar al decennia fors van profiteren.

Boeren zullen zich daar niet onder bevinden.

Ja, consumenten zijn uiteindelijk duurder uit. Dat zal even wennen zijn, maar anderzijds is het drinken van frisdranken per capita in volume groter en doorgaans ook duurder. Melk is daarentegen ook nog een complexer en waardevoller product (eerste levensbehoefte) dan de eenvoudig te produceren – vaak suikerrijke – frisdranken.

Internationale verdragen zullen wellicht aangepast moeten worden.

Om import van goedkope zuivel tegen te gaan, is een **EU-grenstaks** een oplossing. In Zwitserland, waar de melkprijzen voor de boer véél hoger liggen, is er al een sprake van een 'Grenzschutz' maatregel.

Laten we in de EU grootser denken...

NB.: mogelijk is het principe van minimumprijzen ook voor andere landbouwsectoren van toepassing.

Bijlage I. Een voorbeeld van een faire basisprijs en de effecten daarvan op het bedrijfsinkomen

	1	2	3	4	5	6	7
	Gemiddeld 100 koeien	Gemiddeld 9.000 kg/koe/jaar	Geschatte huidige marktprijs: € 0,35	Staffel basisminimumprijs	Bij faire basismelkprijs	Kolom 5-3	Kolom 5-3
	Melkkoecategorieën	Productie in kg melk/jaar	Bedrijfsomzet in €	Prijs kg melk in €	Bedrijfsomzet in €	Gunstig verschil in €	Gunstig verschil in %
1	100	900000	315000	0,45	405000	90000	28,6
2	200	1800000	630000	0,44	792000	162000	25,7
3	300	2700000	945000	0,43	1161000	216000	22,9
4	400	3600000	1260000	0,42	1512000	252000	20,0
5	500	4500000	1575000	0,41	1845000	270000	17,1
6	600	5400000	1890000	0,4	2160000	270000	14,3
7	700	6300000	2205000	0,39	2457000	252000	11,4
8	800	7200000	2520000	0,38	2736000	216000	8,6
9	900	8100000	2835000	0,375	3037500	202500	7,1
10	1000	9000000	3150000	0,37	3330000	180000	5,7

Annex I. An **example** of a fair basic milk price and the financial consequences for the dairy farms

	1	2	3	4	5	6	
	Average number of cows	Average 9.000 kg/cow/year	Estimated current market milk price	Price range 'basic milk price'	Fair basic milk price	Column 5 - 3	Column 5 - 3
	Categories	Production in kg milk/year	Company milk turnover in €	Price milk in € kg	Company milk turnover in €	Favourable difference in €	Favourable difference in %
1	100	900000	315000	0,45	405000	90000	28,6
2	200	1800000	630000	0,44	792000	162000	25,7
3	300	2700000	945000	0,43	1161000	216000	22,9
4	400	3600000	1260000	0,42	1512000	252000	20,0
5	500	4500000	1575000	0,41	1845000	270000	17,1
6	600	5400000	1890000	0,4	2160000	270000	14,3
7	700	6300000	2205000	0,39	2457000	252000	11,4
8	800	7200000	2520000	0,38	2736000	216000	8,6
9	900	8100000	2835000	0,375	3037500	202500	7,1
10	1000	9000000	3150000	0,37	3330000	180000	5,7